

ВДАЛЕ РІШЕННЯ

Послухайте мене уважно, бо йдеться про ковбасу! Саме зараз вирішується моя доля: чи зможу залишитися в поліції й побудувати кар'єру собаки-нишпорки. **ВАУ!** Емоції б'ють через край! Звісно, я мрію потрапити до переліку тих видатних носонюхів, які допомагають виявляти небезпечні речовини. Наприклад, в аеропорту чи в портах, куди заходять гігантські контейнерні судна. Це надважлива справа, тому для нас і розробили спеціальну програму тренувань. Проте це вам не якісь там забавки для дітлахів... точніше, для цуциків. Тут усе серйозно! І для мого суперноса — це справжнє випробування.

Потай зиркаю на Лулу. **ХА!** У неї сіпається ліве вушко. Жодних сумнівів: вона нервує

не менше за мене. І тільки Гарас, тутешній
всезнайко, звісно, навіть шерстинкою не
поворухне. **НІХТО Й НЕ СУМНІВАВСЯ!**

Мій двоногий напарник і друг нерозлий-
вода Пауль теж хвилюється. І не дивно.
Я взагалі не знаю, де й дітися.

Ось іде тренерка зі списком. Нарешті!
ШКРЯБ-ШКРЯБ! Зараз дізнаюся, чи мені до-
звolyть навчатися за програмою службово-
розшукових собак. Виструнчуюся на пов-
ний зріст для такої важливої миті.

Зрештою, мені ще потім онукам і онуч-
кам розповідати про цю урочисту подію,
а також про всі ті геройські вчинки, які
я здійснию опісля...

— Отже, до навчальної групи потрапили:
Аякс, Балу, Денні... — зачитує імена тре-
нерка. Нагострюю вуха. Гараса теж беруть!
ГАР-Р-Р! Проте Лулу не називають. **А-Я-ЯЙ!**
А мене? Отакої! Теж не беруть!!!

Тренерка опускає аркуш зі списком.
ГР-Р-Р! Такого не може бути!

Щоб трохи розрадити мене,
Пауль погладжує мою
шерсть.

— Та не перей-
майся ти так, дру-
же! На нас однаково
чекає інше крутезне
завдання.

ЩО? Пауль го-
ворить так, наче
зовсім не засму-
тився.

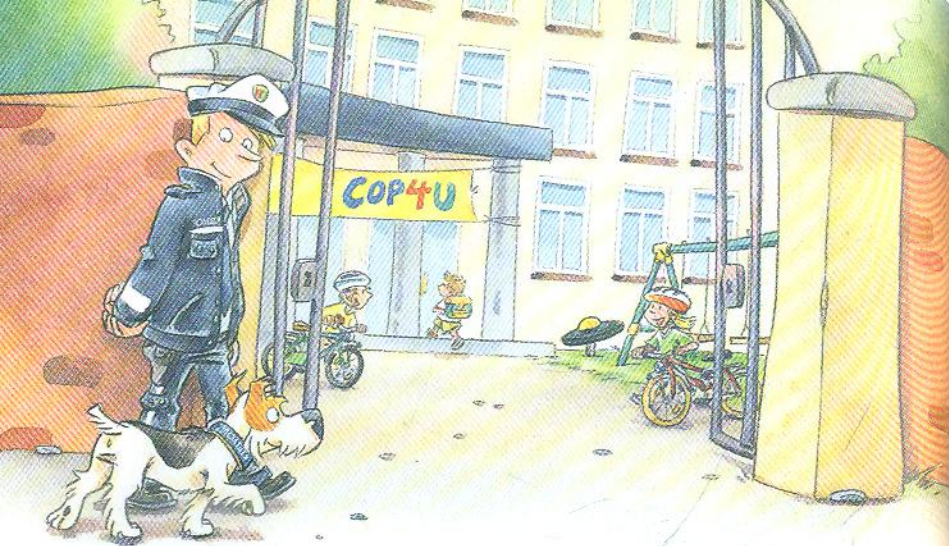
Від цього мій настрій погіршується ще дужче. Гарас якраз дрібоче із задертим носом до групи обраних. ФУ!

Кидаю ще один погляд на Лулу, застрибу в авто й ображено розвертаюся до Пауля задом. Ну можна ж мені бодай колись гніватися?! ГА?

А втім, я недовго лютую. Коли Пауль зупиняється біля м'ясного магазину, щоб купити мені хрустких кісточок, я майже тану. Зрештою, мій напарник ніяк не впливає на рішення тренерки. А довго рюмсати й побиватися — це не для мене. Натомість хрусткі реберця — якраз для мене! ГАМ!

Наступного ранку газуємо з Паулем не на дільницю, а до школи біля ставка. Там Пауль братиме участь у проєкті «Сор for you», тобто «Поліціант для тебе». Словом, твій особистий поліціант. Єдине, назву проєкту пишуть «Сор 4 U», бо так крутіше.

Ця робота і є тим новим цікавим завданням, яким мене вчора намагався розрадити Пауль. І воно справді мене тішить! Ми з напарником пояснюємо школярам та школяркам, як поводитися справедливо і правильно. Наприклад, не розбивати під час суперечки одне одному обличчя (чи мордочку).

Також не можна цькувати чи шантажувати інших. Бо, щиро кажучи, серед дітей таке часом трапляється. Але про це розповім згодом.

Спершу чимчикуємо до вчительської. Мила секретарка притримує для нас двері й щєбече до Пауля:

— Пане інспекторе, вже наловили багато поганих хлопців?

— Ще б пак... Цілу купу! — червоніє мій напарник і вказує на чайник, що якраз закипів. — А можна і мені кави?

